

(Op de grond ligt aan de voet van de brandende paaskaars een groot kruis; op dit kruis staan een aantal theelichtjes, die de vorm van het kruis volgen; bij het begin van de viering worden ze aangestoken)

Evangelie

Jezus was alleen achtergebleven om te bidden.
Hij had de apostelen gezegd in de boot te stappen
en het meer over te varen.
Het was reeds laat in de avond.
Ze waren al ver van de kust,
toen een hevige tegenwind opstak.
Hoge golven beukten tegen de boot, uren lang.
Heel vroeg in de morgen kwam iemand over het water naar hen toe.
Toen ze de gestalte over het water zagen gaan,
raakten de apostelen van streek.
"Een spook!" riepen ze en schreeuwden van angst.
"Hou moed!" zei de man. "Ik ben het, vrees maar niet."
"Heer, als U het bent, " waagde Petrus,
"zeg dan dat ik over het water naar u toe moet komen."
"Kom!"
Petrus stapte uit de boot
en liep over het water naar de man toe.
Maar toen hij merkte hoe hevig de storm woedde,
werd hij bang.
Meteen begon hij te zinken...
"Heer, red mij!"
Terstond stak Jezus zijn hand uit en greep hem vast.
"Nog zo weinig vertrouwen! Waarom twijfel je?"
Ze stapten in de boot en de wind ging liggen.
De apostelen wierpen zich voor Jezus op hun knieën:
"Waarlijk! U bent de Zoon van God!"

*(Mt 14, 22-33, hertaald door Olav Van Outryve, *Bijbel voor de jeugd. Het Nieuwe Testament*)*

Korte stilte

Duiding

Over het water lopen naar Jezus toe...
Geloven in Jezus is zoiets als over water lopen.
Het is alle zekerheden prijsgeven,
geen vaste grond onder de voeten meer voelen.

Om in Jezus te geloven kun je niet steunen op je zintuigen.
Je ziet Hem niet, je hoort Hem niet.
Er is geen waterdicht bewijs van zijn aanwezigheid in deze wereld.

Geloven in Jezus is als over het water lopen.
Als er één zekerheid is, dan is het die van het hart,
die van de ervaring van een innerlijke rust die van Hem uitgaat,
zijn hand vastgrijpen wanneer het moeilijk gaat.

Wat zouden wij antwoorden
als men ons zou vragen waarom wij hier zitten,
waarom wij in Hem geloven?
Dan kunnen wij niet antwoorden met een tastbaar bewijs,
we kunnen alleen terugvallen op enkele heel persoonlijke ervaringen,
die moeilijk onder woorden te brengen zijn.
Geen sterke verhalen om mee uit te pakken,
maar stille momenten van levensmoed, van volhouden,
van vergeven ook.

(naar een homilie van Manu Verhulst, zie http://home.scarlet.be/~volckery/homilies_manu_verhulst.htm)

Stilte

Bezinning

Waarom schrikken wij ervoor terug
ons door God te laten beminnen?
Waarom zelfs die gedachte afwijzen,
en al het lijden van de wereld aanwijzen
om te bewijzen
dat Gods liefde een illusie is?
Waarom moet de wereld eerst volmaakt zijn
vooraleer we durven geloven
dat God ons liefheeft?

Waarom schrikken we ervoor terug
ons door God te laten beminnen?
Waarom willen wij afstand houden?
Waarom telkens uitpakken
met het doembeeld van onze zonden
en onze behoefte aan vergeving?
Waarom niet simpel gelukkig zijn
omdat God ons bemint?

Als God ons wil beminnen in een wereld zoals die is,
als Hij ons wil liefhebben zoals wij zijn:
lekker onvolmaakt,
struikelend, maar steeds op weg.

Als liefde nu eens zijn manier is
om het lijden van de wereld mee te dragen.
Als liefde zijn manier is
om ons te genezen,
om ons weer heel te maken.
Als liefde zijn taal is, zijn Woord...

Waarom zouden wij er dan voor terugschrikken
om Hem te antwoorden in dezelfde taal
met hetzelfde woord?
Hij heeft het in ons hart gelegd.

(Manu Verhulst in *Geloven met het hart*)

Gebed

God,
er gebeurt zoveel wat ons onzeker maakt.
We zien zoveel nare dingen
en dan denken we soms: "Wanneer overkomt het mij?"
Geef ons het vertrouwen dat U met ons bent,
zelfs als dat gebeurt waar we bang voor zijn.
Laat ons dan ontdekken dat je ook kunt groeien
door nare ervaringen.
Dat je er het beste van kunt maken
en daardoor sterker wordt.

God,
er gebeuren ook zoveel goede dingen.
Geef dat we dat zien en waarderen.
Help ons steeds te kiezen voor wat goed is,
ook al is het soms moeilijk
om van tevoren te zien
wat goed is en wat niet.

(<http://thomas.theo.kuleuven.be/pastoraal/vieringen>)

Muziek

Bezinning

In de wereld zie ik Hem soms niet.
In mijn medemens kan ik Hem soms niet ontdekken.
Maar waar is Hij,
die het zo goed met ons voor heeft?
Is Hij als een droom die mij aangrijpt,
of is Hij de nachtmerrie waarvan ik wakker lig?
Misschien zoek ik te veel.
Wil ik Hem grijpen in mijn woorden, beelden en gedachten.
God is niet te grijpen.
Als ik denk dat ik Hem heb,
ben ik Hem alweer kwijt.
Maar als ik Hem niet vast probeer te klampen,
is Hij het meest dichtbij.
Als ik durf te wachten, af te wachten, te verwachten,
dan is God het meest nabij in mijn doen en laten.
Zo kan ik Hem ook zien om mij heen.
Dan toont Hij zich in de medemens
en de wereld om mij heen.

(www.theobaldusparochie.nl)

Stilte

Bezinning

Zien in geloof
is verder kijken dan de buitenkant.
Is kans zien in wie kansloos is.
Is in een schuldig mens een stukje onschuld zien.
Zien in geloof

is kijken met ogen
vol hoop en verwachting.
Is de morgen zien
als het nog nacht is.
Is in een kind in een stal
een koning zien.
Zien in geloof
is oog hebben
voor wat verborgen is.
Is vrede zien in oorlogstijd.
Is in een medemens iets van God zien.

(Willemijn van Liere op www.theobaldusparochie.nl)

Stilte

Bezinning

Het geloof verwoorden...
kan dat wel?

God laat zich niet vangen
in woorden of formules.
Wat we van Hem kunnen vermoeden
is zoveel groter dan de woorden
die mensen aan elkaar hebben gezet
in een concilie of in een catechismus.

Het is ermee als met een man
die in de oceaan gaat zwemmen,
zich laat dragen door de golven,
onder de indruk komt
van de oneindige ruimte,
de omarming voelt
van water en wind
en gelukkig wordt
als een kind
dat het leven ontdekt.
'Ik heb gezwommen in de oceaan,'
zegt de man tot zijn vrienden.

Maar geen mens die kan vermoeden
wat zijn ervaring was.
Geen mens die iets begrijpt
van zijn vreugde
en zijn ontroering.

De oceaan is te groot voor mensen.
Zij kunnen er even in zwemmen,
zij kunnen erop varen,
zij kunnen erover mijmeren,
over filosoferen urenlang, eeuwenlang.
Maar zij kunnen de oceaan nooit
in woorden vatten.
Woorden zijn te klein.

Geloven in God
is als zwemmen in de oceaan.
Even maar,
en veilig langs de kust,
maar toch beleven dat Hij er is,
dat Hij je draagt
en daarbij gelukkig worden
als een kind.

Geloven in God
is als zwemmen in een oceaan.
Maar dat geloof dan
onder woorden brengen...

Terug op het strand
die ervaring willen samenballen
in woorden
die in niets meer gelijken
op het overweldigende spel van water en wind.

(naar Manu Verhulst in *Geloven met het hart*)

Muziek

Bezinning

Geloven is een doe-woord,
een opdracht die concreet gebeurt
in het dagelijks leven.

Het is bouwen aan een groep
waar mensen met elkaar verbonden zijn
als ranken aan de wijnstok,
waar de kleinen worden groot gemaakt
en de armen zalig geprezen,
waar zachte moed wordt geleerd
om door te gaan,
waar de honger naar gerechtigheid
levenskracht is,
en waar, vanuit het alledaagse samenleven,
vrede wordt gemaakt.

Geloven is bouwen aan een groep
waar het geknakte riet niet gebroken wordt,
waar wie verlamd was
weer kan opstaan,
nieuwe kracht opdoet in handen en voeten
om te leven voor anderen.

Geloven is oog krijgen
voor mensen langs de weg,
en gaandeweg ontdekken
dat wat voor de minsten is gedaan,
aan Hem is gedaan.

Geloven is bouwen aan een groep
die zout is in de wereld,

licht in het donker,
gist in het deeg.

Geloven is een doe-woord,
een opdracht die nooit af is.
Het is doorgaan en volhouden,
soms met velen,
vaak ook alleen,
tegen de hele wereld in,
alleen met die zekerheid
dat iemand is voorgegaan,
en ook nu met ons blijft meegaan.

(Carlos Desoete in *Naam die zin is van ons leven*)

Stilte

Lied

L.: Zingen we samen het lied
'Dat het licht in ons mag blijven branden',
nummer 818 in *Zingt Jubilate*.

Allen:
Dat het licht in ons mag blijven branden,
't laaiend vuur, het dove niet.
God draagt ieder mensenkind op handen,
looft zijn Naam met een vreugdelied.

Kinderen op aarde,
geliefden van de Heer,
Treedt zijn wereld binnen,
brengt Hem lof en eer.

refr. Dat het licht

Al die klein en arm is,
deemoedig en oprecht,
God heeft u zijn vrede
eeuwig toegezegd.

refr. Dat het licht

Warmte voor wie kou lijdt,
een huis voor iedereen,
God verdrijft het duister
laat geen mens alleen.

refr. Dat het licht

Morgen, middag, avond,
bij nacht en dageraad,
God is licht en leven,
's mensen toeverlaat.

refr. Dat het licht

(tekst en muziek M. Weemaes in *Zingt Jubilate*)

Stilte

Afsluiting

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met elk van ons stil wou maken in uw hart.
Het laatste Oasemoment vòòr de zomervakantie
vindt plaats op donderdag 26 juni.
Het zal dan gaan over bidden,
over hoe wij kunnen bidden.

Goeienavond nog.
De vrede van de Heer zij met u,
en met allen die u dierbaar zijn.